

- 4) Czy odpowiedź na pytania sformułowane w pkt 3 byłaby inna, gdyby wnioskodawca był w stanie uprawdopodobnić, że odwołanie się do organów państwowych lub skorzystanie ze środka zaskarżenia w odpowiedzialnym państwie członkowskim nie będzie możliwe lub skuteczne?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 180, s. 31).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky (Republika Czeska) w dniu 15 czerwca 2022 r. – EXTÉRIA, s.r.o./Spravíme, s. r. o.

(Sprawa C-393/22)

(2022/C 359/36)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud České republiky

Strony

Strona powodowa: EXTÉRIA, s.r.o.

Strona pozwana: Spravíme, s. r. o.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 pkt 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 (¹) z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „umowy o świadczenie usług” obejmuje również umowę przedwstępną (pactum de contrahendo), na mocy której strony zobowiązały się do zawarcia umowy przyrzeczonej, która byłaby umową o świadczenie usług w rozumieniu tego przepisu?

(¹) Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) w dniu 15 czerwca 2022 r. – Oilchart International NV/O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV

(Sprawa C-394/22)

(2022/C 359/37)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Oilchart International NV

Strona pozwana: O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 1215/2012⁽¹⁾ Bruksela Ia w związku z art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 1346/2000⁽²⁾ w sprawie postępowania upadłościowego należy interpretować w ten sposób, że w zakres zawartych w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 1215/2012 Bruksela Ia pojęć „upadłości, układow i innych podobnych postępowań” wchodzi również postępowanie dotyczące roszczenia, które zostało opisane w pozwie jako zwykłe roszczenie w sprawie gospodarczej, bez powołania się na wcześniej ogłoszoną upadłość strony pozwanej, podczas gdy właściwą podstawą prawną tego roszczenia stanowią szczególne stanowiące odstępstwo przepisy niderlandzkiego prawa upadłościowego (art. 25 ust. 2 niderlandzkiej Wet van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling (ustawy z dnia 30 września 1893 r. o upadłości i zawieszeniu płatności, zwanej dalej „NFW”), przy czym:

- należy określić, czy takie roszczenie należy uznać za roszczenie możliwe do zweryfikowania (art. 26 w związku z art. 110 ustawy o NFW), czy za roszczenie niemożliwe do zweryfikowania (art. 25 ust. 2 NFW),
- wydaje się, że kwestia, czy oba roszczenia mogą być dochodzone jednocześnie i czy jedno z roszczeń nie wyklucza drugiego, biorąc pod uwagę szczególne skutki prawne każdego z roszczeń (w tym możliwość skorzystania z gwarancji bankowej wydanej po ogłoszeniu upadłości), powinna być rozstrzygnięta według szczególnych reguł niderlandzkiego prawa upadłościowego?

A ponadto

2. Czy przepisy art. 25 ust. 2 NFW mogą być uznawane za zgodne z art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 1345/2000 w sprawie postępowania upadłościowego w zakresie, w jakim ten przepis prawny dopuszcza dochodzenie takiego roszczenia (art. 25 ust. 2 NFW) przed sądem innego państwa członkowskiego, zamiast przed sądem upadłościowym państwa członkowskiego, w którym ogłoszono upadłość?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. 2000, L 160, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Varna (Bułgaria) w dniu 14 czerwca 2022 r. – „Trade Express-L” OOD/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

(Sprawa C-395/22)

(2022/C 359/38)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Varna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Trade Express-L” OOD

Druga strona postępowania: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Pytania prejudycjalne

1. Czy motyw 33, art. 1, art. 3, art. 8 oraz art. 2 lit. i) i j) dyrektywy Rady 2009/119/WE⁽¹⁾ z dnia 14 września 2009 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych, z uwzględnieniem celu tej dyrektywy i art. 2 lit. d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008⁽²⁾ z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii, a także w świetle zasady proporcjonalności wyrażonej w art. 52 ust. 1 w związku z art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy